

Kojetínské listy

1 / 2020

*Příspěvkový necenzurovaný
zpravodaj
o dění v Kojetíně a Pouchu*

Vážení spoluobčané,

nečekaná jarní koronavirová opatření nás všechny omezila hlavně v možnostech setkávání. Museli jsme zrušit plánované pálení čarodějnic, tradiční jarní pochod i kácení Máje. Zrušeno bylo také pravidelné setkávání na józe i tréninky mladých hasičů. Zůstala alespoň setkání pracovní při úpravě veřejných prostranství nebo výsadbě stromků do obecních lesů postižených kůrovcovou kalamitou. Za veškerou brigádnickou i dobrovolnickou pomoc děkujeme. V současnosti se již aktivity opět rozbíhají a nezbývá než si přát, aby to tak zůstalo i v nadcházejícím období.

Volby do senátu Parlamentu ČR a do zastupitelstev krajů

Naši obce se týkají tentokrát pouze volby do zastupitelstva kraje, které se uskuteční ve dnech 2. a 3. října 2020. Hlasovací lístky budou všem oprávněným voličům doručeny do domovních schránek a pro samotné volby bude opět připravena volební místnost v zasedací místnosti OÚ. Volič může požádat ze závažných, zejména zdravotních, důvodů obecní úřad a ve dnech voleb okrskovou volební komisi o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost, a to pouze v našem územním obvodu volebního okrsku Kojetín.

Veřejný vodovod a kanalizace v naší obci.

Zpracováním žádosti „Zásobování vodou a odkanalizování obce Kojetín“ o finanční podporu z programu Ministerstva zemědělství jsme požádali firmu ProVenkov, spol. s.r.o. Dne 24.07.2020 jsme bohužel obdrželi od MZE usnesení, v němž se řízení naší žádosti zastavuje z důvodu vyčerpání finančních prostředků v programu. Protože se jedná o velké finanční náklady, budeme v příštím roce podávat novou žádost o finanční příspěvek. V letošním roce, po ukončení sklizňových prací, na pozemcích trasy vodovodního přivaděče z Rozsochatce, provedeme rekonstrukci tohoto potrubí. Stávající litinové potrubí bude nahrazeno plastovým.

Stavební parcely II. etapa.

V současné době nejsou z celkového počtu 14 stavebních pozemků uzavřeny kupní smlouvy na 2 pozemky. Výstavba jednotlivých rodinných domků se již rozbíhá.

Odpadové hospodářství

Komunální odpad je odvážen v pravidelných intervalech bez větších zádrhelů. Horší je to s kázní u sběrného místa na tříděný odpad u prodejny, kde se objevují pohozené odpady patřící do mobilního sběru nebezpečných odpadů a odpady velkoobjemové (patří na sběrný dvůr, otevřen na požádání). Touto cestou bych chtěl poprosit o dodržování řádného třídění odpadu. Pokud přinášíte plastový odpad do kontejnerů v pytlích, vysypejte jej, kapacita kontejneru je tak lépe využita. Jen pokud je kontejner plný, nechte pytle postavené u kontejneru. Děkujeme.

Víceúčelová budova bývalé školy

S využitím krajské dotace 127.000 Kč z programu „OBNOVA VENKOVA VYSOČINY 2019“ se nám podařilo dokončit úpravu suterénních prostor této budovy v celkovém nákladu 215.920 Kč.

Prodejna smíšeného zboží.

V roce 2019 jsme získali krajskou dotaci z programu fondu Vysočiny „Vesnické prodejny 2019“ na podporu provozu prodejny ve výši 50.000 Kč. Smlouva s provozovatelem prodejny družstvem COOP Havlíčkův Brod je uzavřena na 84.000 Kč. Na letošní rok jsme opět podali žádost o dotaci z fondu Vysočiny „Vesnické prodejny 2020“.

Obnova rybníku Pod Piongrem

V současné době dále připravujeme projekt k realizaci. Budeme žádat o dotaci z programu „Podpora opatření na drobných tocích a malých vodních nádržích“ Ministerstva zemědělství.

Kůrovec v obecních lesích

Kůrovec se nevyhnul ani obecním lesním pozemkům. Dosud padlo cca 2.600 m³ lesního porostu a to bohužel není zdaleka všechno. Podařilo se nám oplotit a vysázet 0,35 ha různými druhy stromků. Výsadbu zajišťoval Petr Tomášek. V příštím roce nás ale čeká na přípravu a vysazení větší část pozemku. Zde se určitě neobejdeme bez další brigádnické výpomoci, o kterou tímto žádám.

Ladislav Venc, starosta obce

Zpráva SDH

V letošním roce 2020 jsme začali Výroční valnou hromadou, která byla volební na volební období 2020-2025.

Zvolení zástupci výboru SDH:

starosta:	Jiří Bárta
náměstek:	Radek Venc
velitel:	Michal Vrběcký
hospodářka:	Eva Vencová
členi výboru:	Marek Sklenář
	Zdeněk Pazderka ml.
	Martin Šrámek

K měsíci červen 2020 členská základna sboru činí 80 členů (z toho 13 dětí). Dne 15. února jsme uspořádali tradiční hasičský bál se skupinou TANDEM. Pokud jste se zúčastnili, tak jistě víte, že se bál zdařil. Byla bohatá tombola, za kterou děkujeme všem sponzorům a příznivcům tohoto bálu. Co se týče naší hasičské techniky si dovoluji říci, že je na úrovni JPO V slušně vybavena. A to díky podpoře ze strany obecního úřadu. Vzhledem k jarní situaci, při dodržování nouzového stavu, byla zrušena všechna okrsková i okresní kola soutěží.

V současné době se soustředíme na naše děti pod vedením vedoucí dětí Nely Pazderkové. Hasiče v Kojetíně zaměstnal požár lesního porostu (pálení kletí), jehož příčinou byl silný vítr. Byli jsme zalarmováni, abychom zajišťovali naplňování hasičských cisteren pro následné hašení. Po uhašení jsme byli vyzváni k hlídání požářiště do večerních hodin pro případné samovznícení.

Na závěr bych rád jménem sboru dobrovolných hasičů popřál pevné zdraví a dobrou náladu všem hasičům a také občanům Kojetína.

Za SDH Jiří Bárta, starosta sboru

Naše budoucnost

V minulém roce se po několika letech podařilo dát dohromady družstvo mladých hasičů. Náš sbor přijal celkem 11 nových členů. Jedná se o děti ve věku 6 – 15 let.

Hned na podzim se naši prckové zúčastnili jejich první soutěže. 5. října 2019 se konal branný závod v Nové Vsi u Světlé. Nominovali jsme družstva do mladší i starší kategorie. Za mladší kategorii běžel Zbyňka Čech, Péťa Špilková, Elenka Sklenářová, Jindra a Ríša Vencovi. Z důvodu velkého věkového rozptylu byla zapůjčena Kojeťačka Inka Vrběcká registrovaná v SDH Česká Bělá, která si zaběhla 3 km za kategorii starší spolu s Adamem Vencem, Michalem Vencem, Adélkou Tomáškovou a Vítkem Vrběckým. Tihle běžci se nenechali zastrašit ani deštivým počasím a v plné síle a s úsměvem na tváři se postavili na startovní čáru.

Obě družstva svými výsledky šokovala. Mladší děti se umístily na úžasném 6. místě z 43 družstev, což by jim v jarním kole přineslo mnohé výhody. U starší kategorie se projevila menší trémička, ale i přesto se umístily na parádním 18. místě z 55 družstev.

Bohužel z důvodu světové pandemie bylo jarní kolo hry Plamen a další soutěže zrušeny. Nezbylo nic jiného než se soustředit aspoň na naši fyzickou, a v době, kdy bylo již možné sportovat ve větších skupinkách, jsme několikrát vyjeli na kolech po našem okolí.

V současné době trénujeme požární útok. Máme v plánu se zúčastnit co nejvíce „pohárovek“. V průběhu našeho soužití se děti zúčastnily i několika kulturních akcí – Drakiáda, přednášky, Lampionový průvod,...

Snad jim další sportovní plány nepřekazí další vlna pandemie a budou nám moci předvést, co se v nich skrývá. Přejme jim tedy hodně zdraví a úspěchů v dalších letech.

Za SDH Nela Pazderková, vedoucí dětí

Pochod západním směrem v roce 2019

Protože se letošní plánovaný pochod ze známých důvodů neuskutečnil, vzpomeňme alespoň na ten loňský. Byl ve znamení kombinace cesty pěšky, vlakem a nakonec i autobusem. Cestování vlakem bylo asi nejnapínavější, hlavně pro hlavního organizátora, neboť vlak z Rozsochatce do H. Brodu měl zpoždění a hrozilo, že se nestihne přestup na spoj směr Praha. Brodská skupina turistů však na peróně přemluvila výpravčí, aby na ten „rozsochatecký courák“ počkala, (ona by počkala stejně, protože to měla nařízeno z dispečinku). Po nedlouhé cestě jsme vystoupili na zastávce Pohled a vypravili se na návštěvu Michalova statku. Hned na začátku obce nás přátelsky přivítala kobylka v ohradě u silnice a nebyl to poslední kuň, se kterým se někteří ještě setkali. U statku na nás již čekal starosta obce pan Jindřich Holub, současně i průvodce a velký příznivec starých časů, člen Spolku pro obnovu Českého království. Jeho vyprávění bylo velice zajímavé. Michalův statek je zmiňován od roku 1591 a jeho majitelé na něm žili a pracovali až do 50.ých let min. století. Potom jej užívalo místní družstvo a statek začal, jako mnoho jiných takto obhospodařovaných sídel, chátrat. Po roce 1989 byl navrácen v restituci a po smrti posledního majitele v r. 2000 jej zakoupila obec. Budovy byly opraveny a později byl statek vyhlášen za Národní kulturní památku.

Po výkladu byla volná prohlídka celého objektu a zde došlo k dalšímu setkání s kobylkou, ale tentokrát to byla přímo „kobylna kousavá“. Naštěstí zbylo ze setkání jen velké leknutí, prokousnutý svetr a malá modřina. Naše prohlídka pokračovala naproti statku, ve stylové staročeské hospůdce U France Josefa. Dostalo se nám i občerstvení z výčepu, který je velkou raritou, neboť je umístěný ve výklenku, na strmých schodech do sklepa. Musí to být pro hostinského dost náročné lítat s každým pivem po schodech nahoru a hlavně nezakopnout při cestě dolů k výčepu. Naše návštěva Pohledě končila na návsi u dřevěné zvoničky a u busty Františka Josefa I., která byla odhalena v roce 2006. Na podstavci je vytesán jeho výrok : „Úkolem panovníka je chránit národ před politiky“.

Poté naše cesta pokračovala do malé osady Dobrá Voda. Bývala zde od roku 1725 do r. 1871 sklářská huť. Zakladatele sklárny, Václava Welze, připomíná na návsi malý pomníček. Jen několik kroků od se nachází Žižkův dub. Prastarý strom, u kterého si, podle legendy, Jan Žižka (tehdy už slepý) zdímnul, když po vítězné bitvě u Kutné Hory v roce 1421 hnal krále Zikmunda směrem k Německému Brodu. Po krátkém spočinutí u tohoto stromu pokračujeme v putování směrem k Malčínu, cíli naší cesty. Ještě se zastavujeme u Žižkovy studánky, ze které se Žižka, když hnal Zikmunda, hluboce napil. Musíme konstatovat, že dnes by se už nenapil. Ani účastníci pochodu se nenapili. Voda totiž neteče. A tak jsme se těšili na Malčín, kde nám azyl poskytl místní hasiči a kde se všichni, podobně jako Žižka, hluboce napili. Někteří poutníci absolvovali krátkou procházku po vsi s obhlídkou několika velkostatků.

Příjemné posezení v kulturním domě i u grilu rychle uteklo. Pak se na návsi znenadání objevil obrovský autobus, který se tam sotva otočil. Ten nás, po krátké zastávce před restaurací U Krvavého Hnáta v Havlíčkově (původně Německém) Brodě, dovezl zpět do Kojetína.

Na závěr poděkování všem organizátorům, kuchařkám a Malčínákům, kteří se na pochodu podíleli a také všem účastníkům, kterých bylo asi 70. Tak zase příště, v roce 2021.

Na shledanou v lepších, bezvirových časech.

Jiří Bárta

Výprava za blanickými rytíři

(Tip na výlet)

Přátelé a čtenáři Kojetínských listů, chtěl bych se s vámi podělit o zážitky z cesty za blanickými rytíři. Jak mnozí víte, v nitru hory Velký Blaník spí podle legendy rytířské vojsko. To vyjed, pod vedením sv. Václava na pomoc české zemi, až jí bude nejhůř. Naší výpravou jsme se chtěli přesvědčit, jestli se už rytíři nechystají, vzhledem k situaci v naší zemi, k výjezdu.

Cestu začínáme v městečku Louňovice pod Blaníkem, v renesančním zámku, kde se nachází muzeum Louňovicka a Podblanicka a také Zámecká hospoda. V té jsme se posilnili na cestu předčasným obědem a místním pivem s nezapamatovatelným názvem „Špácal“. Čeká nás okruh dlouhý asi 10 km. Vyrážíme po červené turistické značce, opouštíme Louňovice. Po čase dospějeme k rozcestí Mezi Blaníky a dáváme se směrem na Malý Blaník (580 m. n. m.). Cestou se nám otevírají pěkné výhledy na Velký Blaník s rozhlednou. Těsně pod vrcholem Malého Blaníku stojí romantická a tajuplná zřícenina kaple sv. Máří Magdaleny. Byla postavena v r. 1735, ale za pár let, v r. 1790, byla zrušena při náboženských reformách Josefa II. Dříve sloužila jako poutní místo, dlouho chátrala a dnes je v dlouhodobé opravě. Uprostřed kaple vyrůstá vysoký smrk ztepilý, zvaný Farář. Po krátkém odpočinku pokračuje naše cesta dál k malé obci Býkovice, na jejímž okraji je přírodní rezervace Podlesí se dvěma rybníky (Malý a Velký Býkovický) a s rašelinovými mokřady, s výskytem několika druhů vzácných rostlin. Hledali jsme především prstnatec májový, který zde má hojně kvést. Přišli jsme ale pozdě, byl už odkvetlý, až na několik málo rostlinek.

Dále jsme pokračovali cestou nezačatou - po silnici a lesní cestě do obce Lesáky (vše najdete na internetu: mapy.cz) a zde jsme se napojili na zelenou značku, která vede na Velký Blaník (638 m. n. m.). Nedaleko pod vrcholem je rozcestí s odbočkou ke Slepíčí skále, u které byl vylomen základní kámen k Národnímu divadlu. My se dáváme na závěrečné vrcholové stoupání, kde nás čeká dřevěná rozhledna ve tvaru husitské hlásky, postavená roku 1941, s pěknými výhledy do krajiny Posázaví, Benešovska a Vlašimska. Nechybí zde ani občerstvení – poslední tři plechovky Gambinusu. Potom už zbývá na naší cestě to nejdůležitější, podívat se k Veřejové skále, kde je údajný vchod do jeskyně spících rytířů. Musíme konstatovat, že je zde klid, bez dunění koňských kopyt, skála zavřená. Jenom na jednom stromě je velké rojení mravenců. Takže asi ještě nebude nejhůř. Poté už jen seběhneme z Blaníku zpět do Louňovic, do našeho výchozího bodu.

Na závěr ještě jeden poznatek. Přestože jsou v okolí Blaníku převážně smíšené lesy, objevuje se ve smrkových porostech, podobně jako u nás, kůrovec. Ale na rozdíl od nás, kde byly lesy ponechány kůrovci napospas, zde s ním bojují. Možná marně, ale kde se vyskytne, jsou napadené stromy vytěženy a na každém kroku vidíte lapače, které jsou pravidelně sledovány, jak je patrné z kontrolních záznamů na každém z nich.

Tak skončila naše cesta za blanickými rytíři. Zkuste to také, není tolik náročná, je vhodná pro děti i seniory, dá se zvládnout volným krokem asi za čtyři hodiny. Je také možné vystoupat z Louňovic přímo na Velký Blaník, tudy je cesta náročnější.

Jaroslav Blažej

Doba koronavirová

V březnu nás všechny zcela nečekaně „zastihlo“, překvapení v podobě Covidu-19. V prvních dnech a týdnech jsme se museli chtít nechtě přizpůsobit nastalé situaci a podle ní se chovat. Řadu věcí jsme museli omezit, ale na druhou stranu zase zbyl čas pro aktivity jiné. I my jsme jako řada jiných rodin vyklidili nepotřebné věci ze sklepa, přebrali zásoby zavařenin, vyřídili všechny odpovědi na dávné maily, prohlíželi stará fotoalba.... a právě v jednom z nich jsme našli mezi fotografiemi z dovolené ze Skotska založenou slohovou práci, kterou psal náš mladší syn kdysi na gymnáziu. Při čtení jsme se srdečně zasmáli a doufám, že potěší i Vás.

Jak jsem potkal anglickou královnu

Stalo se přesně to, co předpovídal můj sečtělý starší bratr. Na internetovém portálu vystrchal, že v době, kdy budu poznávat skotskou krajinu, bude touto svojí zemí na začátku července projíždět i anglická královna. „Jasně, dívej se n BBC, zamávám ti“, odvětil jsem bratrovi. To, že měl pravdu, se ukázalo o několik dnů později, když jsem opravdu měl možnost na vlastní oči anglickou královnu spatřit.

Ten den jsme měli na programu navštívit Scone palace, místo korunovace skotských králů. Hned při příjezdu do městečka nám všem bylo jasné, že tudy buď projela, nebo bude projíždět nějaká vzácná návštěva - všude, kam se podíváte, visí barevné praporky, silnici lemují davy lidí se skotskou nebo anglickou vlajčkou v ruce. No, uvidíme. Zaparkovali jsme na anglicky stříženém trávníku poblíž zámku. Průvodce se vydal zakoupit lístky a zjistit situaci. „Opravdu sem má přijet ve 12 hodin královna“, informoval nás ne příliš nadšeně. S odstupem času chápu proč. On totiž věděl, že ten den už nic nepůjde podle plánu a že ho čekají jenom starosti. Zato někteří z nás jásali nadšením. „Královna, uvidíme královnu! Komu se to přihodí?“ Průvodce ale měl pro nás i horší zprávu – a sice, že nemůžeme z pochopitelných důvodů dovnitř zámku a že se můžeme podívat jenom po překrásném parku a doufat, že stihneme příjezd královny. Nám v tu chvíli nevadilo nic, hlavně že bude královna!

S průvodcem jsme se dohodli, že ať se děje, co se děje, v 13 hodin odsud odjíždíme. Poté jsme si šli, všichni natěšení, stoupnout k vyznačenému místu, kde už postávali další sympatizanti monarchie. Na vše dohlíželi po zuby ozbrojení hoši ve slušivých oranžových vestách. Já, nadšený z atmosféry, jsem utratil 2 libry za skotskou vlajčku, abych mohl důstojně královnu zdravít.

A tak čekáme. Čekáme půl hodiny, čekáme hodinu, nezajímá nás park, jídlo, nic. Slunce pálí, občas kolem nás projdou do zámku pozvaní hosté, jinak se neděje nic. Ovšem během několika minut se situace rychle mění, na scéně se objevují malí skauti ve skotských krojích, kteří se rozestupují podél celého vyznačeného prostoru, přichází typicky skotská dudácká kapela a hlavně - ostří hoši se stále častěji dorozumívají pomocí vysílaček, sundávají si „pracovní“, oranžové vestičky a zůstávají jen v těch černých, neprůstřelných. Atmosféra houstne. Na všech je najednou vidět nervozita a očekávání výjimečného zážitku. Do největšího napětí přijíždí BBC, vytahují svoji techniku a nutí nás všechny mávat do kamery a usmívat se. Mám vztek. Proč mám mávat na povel nějakému reportérovi, já chci mávat na anglickou královnu!

Za několik minut mají reportéři zřejmě pocit, že nashromáždili dostatek materiálu a prozíravě se odebírají na druhý konec nádvoří – pod zámek. Je přesně dvanáct hodin. Přijíždí královna. Jasně, přesnost je přece výsadou králů. Jenže ouha! Královna nepřijíždí na hlavní nádvoří, kde všichni čekáme, ale volí druhou příjezdovou cestu, která je bohužel pro veřejnost uzavřená. A je vymalováno! Všichni zklamaně vzdychají a jsou naštvaní. Přece tu nestojíme zbytečně! Čas běží a královna ze zámku nevychází. Blíží se čas našeho odjezdu. Nedá se nic dělat, musíme zpátky k autobusu na parkoviště.

U autobusu probíhá porada. Lidé se rozdělují na dvě skupiny – jedna chce zůstat a královnu uvidět, druhá by raději pokračovala v dalším programu. Já váhám, nevím, na kterou stranu se přiklonit, ale rodiče to vidí jasně a po výroku - pokud chceš i nadále žít a šatit, hlasuješ pro královnu - je i mně jasné, že mi nic jiného nezbývá. Vracíme se tedy zpět k zámku, plní očekávání. Průvodci slibujeme, že ve 14 hodin odjíždíme, i když královnu ani okem

nezahlédneme. To se taky vyplní. Královna měla zřejmě spoustu důležitých pohovorů a ani ve dvě odpoledne s nimi není hotova. Vždycky to na chvilku vypadá, že už už by mohla vyjít – to když hlavním vchodem vychází nějakí lidé, ale královna to není...

Ve dvě jdeme zpět k autobusu. Zklamaní, naštvaní a se strachem, protože nás určitě druhá půlka zájezdu ukamenuje za zdržení. Nasedneme, řidič nastartuje motor, ale autobus se ani nehne. Jeho pravé zadní kolo se totiž zabořilo do trávníku nasáklého vodou. Náš bystrý řidič opět nezklamal. Všichni vystupujeme a čekáme na těžkou techniku, až nás osvobodí.

Najednou někdo volá: „Už jde, královna už jde!“ Běžím s ostatními k zámku (v jedné ruce coca-colu, v druhé housku s paštikou) a připadám si jako ve filmu Slunce, seno a pár facek, kdy celá vesnice běží k lesu, protože si myslí, že hoří. A ono skutečně hoří – vychází anglická královna! Vše nabírá rychlé obrátky, královna zasazuje připravený stromek, zamává poddaným, nasedá do auta a odjíždí. Všichni se za ní užasle dívají a mávají jí na cestu.

Pak svorně odcházíme na parkoviště, kde zatím probíhá mezinárodní pomoc – skotský traktor osvobodil český autobus. Předtím než se nám podaří skutečně odjet, ještě hledáme spolucestujícího z autobusu, který se ztratil v bludišti v parku, a také řešíme ztracenou peněženku, kterou vzápětí (stejně jako ve filmu Účastníci zájezdu) paní nachází.

Všichni nakonec odjíždíme spokojení, kromě průvodce, který nám tvrdí, že to, co s námi, ještě s žádnou jinou skupinou nezažil.... a dál si, chudák, láme hlavu tím, jak přizpůsobí zbytek dne náročnému programu.

Ve Skotsku jsme toho zažili ještě spoustu, ale tenhle zážitek byl nepřekonatelný. Tož tak.

Josef Hertl, místostarosta

Kojetín L.P. 1328

První písemná zmínka o našem Kojetíně, na níž je odkazováno ve statistických lexikonech a v literatuře je uvedena v listině z roku 1351, kdy brodský měšťan Thunlin s panem Čeňkem z Lipé směňuje mimo jiné vsi i vesnici Kojetín. Tato listina je uložena v Státním okresním archivu v Havlíčkově Brodě (pod Listiny, sing. L II 126). Existuje však listina ještě starší, kterou by bylo možné považovat za nejstarší písemnou zmínku o naší obci.

Ve sborníku Havlíčkobrodsko č. 30, vydaném v roce 2016 Muzeem Vysočiny a Státním okresním archivem, obojí sídlem v Havlíčkově Brodě, vyšla práce Mgr. Tomáše Somera Ph. D. pod názvem Pohledský urbář (kolem roku 1328). Tomáš Somer působí na katedře historie Univerzity Palackého v Olomouci, ale pochází z Chotěboře, takže zdejší region dobře zná. Ve své práci rozebírá dopodrobna obsah tohoto urbáře a odvozuje z něho hospodářské a sociální poměry ve středověkých vesnicích pohledského panství ve 14. století. Z této práce jsou použité údaje, podle nichž jsou v tomto článku dovozeny pravděpodobné možnosti o stáří naší obce. Případný zájemce si sborník může zakoupit v Muzeu Vysočiny v Havlíčkově Brodě, po několika letech bude vystaven na internetových stránkách muzea ke stažení bezplatně i v elektronické podobě.

Pohledský urbář je v podstatě středověký soupis poddanských dávek a obilních desátků, které museli odevzdávat poddaní z vesnic patřících pohledskému klášteru. V soupise jsou uvedena i jména poddaných osob, což se v takto starých listinách téměř vůbec nevyskytuje. Pokud člověk nebyl urozeného původu, případně osoba církevní, tak neměl téměř žádnou šanci, že se jeho jméno v nějaké listině objeví a bude zaznamenáno pro časy budoucí. Spíše se jeho jméno ocitlo v popravčí knize než někde jinde.

Pro většinu bude asi zklamáním skutečnost, že Kojetín v této listině uveden není. Naše obec nikdy do vesnic pohledského kláštera nepatřila a tak první jména našich předchůdců najdeme až v urbáři světského panství z roku 1591. Přesto v pohledském urbáři najdeme údaje, které o existenci naší obce leccos naznačují a posouvají její možné počátky o desítky let dozadu před rok 1351.

Mezi vesnicemi je v urbáři uvedený i Bartoušov (v latinském originále Partuschorf). Pod názvem vesnice jsou uvedena ve sloupci jména osob a jako první je uvedeno Coyterner, tedy Kojetejner, česky Kojetínský, jméno odvozené podle vesnice Kojetín. Tedy jméno vesnice odkud pravděpodobně do Bartoušova přišel a po které se mu začalo říkat. Tehdy bylo běžné, že člověk mohl mít během svého života více jmen či příjmení. Není pro nás podstatné, že jeho odvod činil 1 strych (okolo 90 litrů obilí), což byl v Bartoušově spolu s několika dalšími hospodáři odvod nejvyšší. Znamená to ale, že musel mít na svoji dobu velké hospodářství. Je otázka, kolik mu asi bylo let, kdy a kde se asi narodil (pravděpodobně v Kojetíně), ne zjistíme ani kdy a odkud do Bartoušova přišel. Z urbáře se ale dá odvodit něco dalšího.

Jako druhé jméno v sloupci je uvedeno Hensl filius eius, tedy Hensl, syn jeho, s odvodem čtvrt strychu, tedy s menším hospodářstvím než jeho otec. Za předpokladu, že synovi bylo okolo dvaceti let, muselo být jeho otci minimálně čtyřicet, spíše však více. Pokud se otec narodil v Kojetíně, tak se možná existence naší obce posouvá před rok 1290, tedy do doby založení většiny vesnic v okolí při kolonizaci zdejší krajiny v souvislosti s těžbou stříbrné rudy v okolí Havlíčkova Brodu a České Bělé.

Vesnic pojmenovaných Kojetín je v České republice více, žádná z nich (ani zaniklá) však není v dosahu Bartoušova, takže je velice nepravděpodobné, že by zmiňovaný Kojetínský pocházel z jiné vesnice než z té naší. Pokud někdo z textu pohledského urbáře odvodí jiné skutečnosti (ať pro nebo proti výše uvedeným tvrzením), může je samozřejmě také zveřejnit.

Desparnischdorf pmo Cuij 1 Kirch
 Geyner 1 Str
 Henschel films cns. 1 Quadr.^{te}
 aytel 1 Str
 Andres bodenhofen 1 Kirch
 Jeld pehem 1 Kirch
 Wenglab pehem 1 Quadr.
 Lauer 1 Kirch
 Jude 1 Kirch
 Gerten 1 Kirch
 Dreyberger 1 Kirch
 Ernsperger in qua tra
 Cemer 1 Quadr. tea.
 Henschel 1 Quadr.^{te}

Jiří Polívka

Kojetínská krajina

před sedmi lety, v roce 2013 na jaře jsme na základě podnětu kamaráda Milana Hůrky ze sousední vsi oživilí tradice polních výsadeb v naší obci, pod hlavičkou Obce Kojetín za přispění dotací byla vysazena první kilometrová alej za Fidlerovi k Jilemníku. Jednalo se o javory Kleny, duby zimní a letní, jeřáby ptačí a hrušně ze zahradnictví pana Hrušky ve Velimi. Na podzim téhož roku jsme ve výsadbách pokračovali, stejně tak v následujících letech, podařilo se založit i několik remízků. Celkově bylo realizováno přes čtyři kilometry výsadeb stromů listnatých i jehličnatých včetně plodonosných keřů. Podařilo se vysázet staré a krajové odrůdy ovocných stromů v podobě vysokokmenů, které již začínají rodit. Akce zaštiťovali organizovaně kojetínští hasiči a členové mysliveckého sdružení, neorganizovaně příznivci a přátelé obce a přírody, pomáhala mládež i senioři, byla to sehraná parta.

Výsadby byly realizovány v ne příliš klimaticky příznivých letech, opakované zálivky byly nutností pro uchování sazenic. Veškeré odrůdy ovocných stromů, ať se jedná o jabloně, slivoně, hrušně či třešně vyžadují po několik let péči v podobě založení korunky, kterou nám třetím rokem zajišťuje „potulný sadař“ Dominik Grohman z Hrušek na Moravě, opakovaně v jarních měsících proběhly i kursy řezu ovocných stromků, které lektoruje.

Pro zachování stávajících výsadeb je nutná péče, která zahrnuje kromě zmiňované zálivky a výchovného řezu ochranu mechanickou před tlakem polní zvěře, proti poškození zemědělskou technikou či herbicidy v podstatě ochrana neexistuje.

Poděkoval bych rád všem, kteří se na ozeleňování podíleli, zejména členům MS Kojetín-Ronovec za každoroční pravidelnou péči o výsadby, kojetínští hasiči slibované aktivity utlumili.

Současná situace v podobě kůrovcové kalamity likvidující nejen zdejší lesy nutí vlastníky k obnově porostů, nepomohly ani letošní bohaté srážky, dotačně je podporována výsadba smíšených kultur a tvorba oplocenek, problematikým se stává zejména obstarání vhodné sadby a vlastní výsadby. Touto cestou bych poděkoval Petru Tomáškoví, který pro Obec Kojetín vše dokázal zajistit.

Je nabíledni, že v následujících letech bude prioritou obnova lesů, přesto bych si přál pokračovat ve zvelebování naší krajiny v polních výsadbách i navzdory složitější legislativě. Za příklad vezměme nám vzdálený Pákistán, kde byla za poslední dva roky v provincii Khyber Pakthunkhwa vysazena miliarda stromů.

Josef Hertl, místostarosta obce

Jubilanti 2020

V tomto roce oslavili nebo oslaví významné životní jubileum tito kojetínští občané:

Kodrasová Božena	85 let	č.p.43
Melounová Libuše	80 let	č.p.45
Tecl Václav	70 let	č.p.19
Niklová Eva	70 let	č.p.73
Teclová Jana	65 let	č.p.19
Blažej Pavel	65 let	č.p.20
Širajchová Zdeňka	65 let	č.p.80
Polívková Marie	65 let	č.p.11
Gryč Jan	65 let	č.p.62
Hovorka Jan	65 let	č.p.32
Gryčová Dana	60 let	č.p.62
Hertl Josef	60 let	č.p.15

Jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Noví občanci

Narozená miminka od 01. 01. 2020 do 31. 07. 2020:

Horčíčka Karel	č.p.3
Venc Patrik	č.p. 40
Souček Dominik	č.p.23

Blahopřejeme a přejme rodičům hodně hezkých chvil s jejich miminky.

Časopis Kojetínské listy vydal Obecní úřad v Kojetíně dne 9. 8. 2020.

Sestavili Josef Hertl st. a Josef Hertl ml.

Dotazy a náměty pro příští vydání lze předávat v kanceláři obecního úřadu nebo na internetové adrese www.kojetin-hb.cz

Redakční rada touto cestou děkuje za poskytnuté příspěvky a těší se na další spolupráci.